

פתיחה לפרק "האשה שנפלו"

על מנת שמצד אחד לא ייפסדו לגמרי, ומצד שני – שיהיו להם פירות שיוכל הבעל ליהנות מהם. לעניינים אלה חשובה ההבחנה המדוייקת בין קרן ופירות, שאינה מובנת מאליה לגבי נכסים שאינם מתחדשים, והשימוש בהם מכלה אותם מעט מעט.

שאלה אחרת בענין זה היא מה קורה אם האשה מתגרשת, ובמיוחד כאשר נשאר פועלות ועבודות שונות באמצען. כגון שדה של נכסי מלוג שעדיין לא נלקחו ממנו כל הפירות. וכן אם מתברר שהבעל תוך כדי התעסקותו בנכסי אשתו הוציא על כך הוצאות בלא לקבל כל תמורה או לפחות כדי הוצאותיו.

שאלות אלה לפרטיהן הן עיקר ענינו של פרק זה.

פרק זה עוסק בנכסי מלוג של האשה. ההלכה העיקרית לגבי נכסי מלוג היא שכל הנכסים שמביאה האשה משלה, שאינם נחשבים כנדוניה, ובין שקיבלה וירשה במשך זמן הנישואין הרי גופם נשאר קנינה, אלא שלבעל יש זכות להשתמש בהם ולאכול את פירותיהם.

הבעלות הכפולה הזו בנכסים (הקרן לאשה והפירות לבעל) מעוררת שורה של בעיות לגבי זכות האיש והאשה למכור או להעביר לאחרים את הבעלות על נכסים אלה. בבעיות אלו יש פרטים שונים, משום שאין כוח הבעל שווה בנכסי האשה כאשר היא ארוסה או נשואה, או שומרת יבם. בעיה אחרת היא ביחס לדרכים של שמירת הנכסים הללו